

РЕШЕНИЕ

№ 3570

гр. София, 02.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9096** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от АПК във вр. с 27, ал. 1 вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, вр. чл. 145 и сл. от АПК и е образувано след решение № 10772 от 06.08.2020 г. постановено по адм.дело № 4105 по описа за 2020 г. на Върховния административен съд, Седмо отделение, с което е отменено решение № 315 от 14.01.2020 г. постановено по административно дело № 4770/2019 г. по описа на Административен съд София-град, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд с дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1504, район О., [улица], представлявано от Ц. А. Ц. - Управител, чрез процесуалния му представител – адв. А. срещу решение № РД-169 от 26.03.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), с което на [фирма], е определена финансова корекция в размер 56 817,30 лв. за нарушение – 87,49 % неизпълнение на производствената програма за третата година, заложено в таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество на произведената продукция за 5 – месечния период на мониторинг за 2017 г (01.01.2017 г - 31.05.2017 г) на основание чл. 70, ал.1, т. 7 и 10 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) и Методиката за определяне на размера на финансовите корекции по проекти, финансирани от Оперативна програма

за развитие на сектор „Рибарство“ 2007-2013 г.

В жалбата и депозираните по делото писмени бележки са развити аргументи, че издаденият административен акт е незаконосъобразен и неправилен, поради допуснати противоречия с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се липса на мотиви относно размерът на финансовата корекция, липса на обосновка каква е вредата нанесена на европейските фондове, релевират се доводи за липса на твърдените нарушения, липсваща или неправилна квалификация на установените нарушения. Жалбоподателят посочва, че административният орган не е изложил мотиви защо счита, че 25 % е приложимия в случая размер на финансовата корекция, което правилно оспорения административен акт незаконосъобразен. Сочи, че не са налице твърдените от УО нарушения, представляващи нередност по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 7 и т.10 от ЗУСЕСИФ. Твърди, че е приложими са Регламент (ЕО) №1198/2006 на Съвета от 27 юли 2006 година за Европейския фонд за рибарство (Регламент №1198/2006) и Законът за финансово управление и контрол в публичния сектор, а Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове е неприложим по отношение на издаваните от него актове в рамките на Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ 2007 – 2013 г.

С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания акт в оспорената част, като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния му представител адв. А., поддържа жалбата по подробно изложените в нея доводи и развитите такива допълнително в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски, съобразно представен списък на разноските.

Ответникът – Изпълнителния директор на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), не се представлява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, че на 01.06.2012 г. г. между [фирма] и ИАРА, като Управляващ орган е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 2.1. „производствени инвестиции в аквакултурата“, приоритетна ос 2 „А.. Риболов във вътрешни водоеми, преработка и маркетинг на продукти от риболов и аквакултура“ по оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ за програмен период 2007-2013 г., за проект „Изграждане и оборудване на обект за морски аквакултури – ферма(инсталация) за култивиране на черноморски миди „Т. топола“, съгласно заявление № ЕФР-08-16/26.03.2012 г.. Размерът на помощта съгласно чл. 4, ал.1 от договора е в размер на първоначална стойност 1 592 287,87 лв., представляващи 60% от целия размер на одобрената инвестиция, от които 75% в размер на 1 194 245.92 лева се осигуряват от ЕС и 25% в размер на 398 071.97 лева от държавния бюджет на Р.България. Сроктът за реализация на проекта е до 01.05.2014 г. и същият започва да

тече от дата на сключване на договора. Съгласно чл. 14, ал. 4 от договора бенефициерът се е задължил за срок от пет години да използва придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение, да не продава, дарява или преотстъпва ползването им, да не променя местоположението им, да не преустановява подпомаганата дейност, като наред с това е поел и задължение да предоставя на управляващия орган и други държавни контролни органи всяка поискана информация, свързана с предмета на инвестицията.

Впоследствие са сключени и три анекса за изменение на административния договор /от 02.08.2012 г., 08.08.2012 г. и от 17.01.2013 г.).

С акт от 01.06.2017 г. с изх. № 2600-10407, Изпълнителният директор на ИАРА уведомява [фирма], че е констатирано несъответствие между действителното количество произведена продукция и количеството в производствената програма, заложено в таблица 4 от инвестиционното намерение, неразделна част от заявлението за кандидатстване, за 2016 г. и дружеството е предупредено, че при установено несъответствие за следващата година ще се предприемат действия по налагане на финансова корекция.

На 27.04.2018 г. в ИАРА е получен сигнал за нередност № Z-8542 по проект „Изграждане и оборудване на обект за морски аквакултури – ферма(инсталация) за култивиране на черноморски миди „Т. топола“ и е започнала проверка.

На 17.05.2018 г. [фирма] е уведомено с акт изх. № 2600-8873/04.05.2018 г. на Изпълнителния директор на ИАРА, че е администриран сигнал за нередност по проект Изграждане и оборудване на обект за морски аквакултури – ферма (инсталация) за култивиране на черноморски миди „Т. топола“, финансиран по административен договор от 01.06.2012 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова за неизпълнение на производствената програма, заложена в таблица 4 от инвестиционното намерение за третата производствена година - 2017 г. и е дадена възможност на дружеството да представи възражение и доказателства.

На 25.01.2019 г. ИАРА е получил първо становище по сигнал за нередност с вх. № № Z-8542/27.04.2018 г. с констатация за извършеното нарушение - 87,49 % неизпълнение на производствената програма за третата година, заложено в таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество на произведената продукция за 5 –месечния период на мониторинг за 2017 г (01.01.2017 г - 31.05.2017 г), определен е размера на финансовата корекция и е направено предложение да се даде възможност на бенефициерът съгласно чл. 73, ал.2 ЗУСЕСИФ да представи възражение и писмени доказателства.

На 30.01.2019 г. изпълнителният директор на ИАРА уведомява, с акт № 2600-2652, [фирма] за установената нередност за нарушение на 87,49 % неизпълнение на производствената програма за третата година, заложено в таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество на произведената продукция за 5 –месечния период на мониторинг за 2017 г (01.01.2017 г - 31.05.2017 г), както и за предстоящо определяне на финансова корекция за него на основание чл. 70, ал.1, т.7 и 10 от ЗУСЕСИФ. Дружеството е получило уведомлението на 05.02.2019 г.

На 21.03.2019 г. ИАРА е получил второ становище по сигнал за нередност с вх. № Z-8542/27.04.2018 г., в което се сочи, че бенефициерът е уведомен за открито производство по издаване на решение за определяне на финансова корекция, осигурена му е възможност за представяне на възражение и доказателства, но в определения срок такива не са получени и е направено предложение за издаване на

решение по чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИ за определяне на финансовата корекция по основание и размер.

На 26.03.2019 г. с Решение № РД-169, изпълнителният директор на ИАРА, като управляващ орган, определя на [фирма], [населено място] финансова корекция в размер 56 817,30 лв. за нарушение – 87,49 % неизпълнение на производствената програма за третата година, заложено в таблица 4, спрямо декларираното по счетоводни документи количество на произведената продукция за 5 –месечния период на мониторинг за 2017 г (01.01.2017 г - 31.05.2017 г) на основание чл. чл. 70, ал.1, т. 7 и 10 ЗУСЕСИФ и Методиката за определяне на размера на финансовите корекции по проекти, финансирани от Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ 2007-2013 г. В края на административния акт е посочено, че същият представлява и акт по смисъла на чл. 14, ал.1 от Наредбата за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от ЕС (Наредбата).

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта и срещу акт подлежащ на съдебен контрол, съгласно чл. 73 ал.4 от ЗУСЕСИФ, поради което същата е процесуално допустима.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

Регламент № 1198/2006 създава Европейския фонд за рибарство и определя рамката за подкрепа от Съюза, предназначена за устойчивото развитие на сектор рибарство – член 1. С оглед на този предмет на регламента и при отчитане на неговото пряко действие – член 288, параграф 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), е безспорно, че дейностите по управление на Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ следва да бъдат осъществявани в съответствие с разпоредбите на регламента, както и в съответствие с относимите общи регламенти – Регламент (ЕО, Е.) №2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (Регламент №2988/95) и на Регламент (ЕС, Е.) №966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Е.) №1605/2002 на Съвета (Регламент №966/2012, отменен, действащ за процесния период). Съгласно член 3, буква л) от Регламент № 1189/2006 „бенефициер“ е физическо или юридическо лице, което е краен получател на публичната помощ, а съгласно член 3, буква р) „нередност“ е всяко нарушение на разпоредба от законодателството на Съюза, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, което има или би имало ефекта на щета върху общия бюджет на Европейския съюз чрез натоварване на общия бюджет с неоправдан разход. Съгласно член 58 от Регламент №1189/2006 държавите членки определят за оперативната програма управляващ орган – в случая Изпълнителната агенция за рибарство и аквакултури, а функциите на управляващия орган са регламентирани в

член 59 от регламента. Съгласно разпоредбата управляващият орган е отговорен за управлението на оперативната програма съгласно принципа на добро финансово управление и по-конкретно трябва да гарантира, че операциите съответстват, за целия период на изпълнение, на приложимите национални разпоредби и на разпоредбите на Съюза. В член 70, параграф 1, буква б) от Регламент № 1189/2006 е визирано задължението на държавите членки по предотвратяване, откриване и корекция на нередности и възстановяване на неправомерно платени суми. А член 96, параграф 2 възлага на държавите членки задължението за финансови корекции, които представляват анулиране на целия или на част от публичното финансиране. Член 39 от Регламент (ЕО) №498/2007 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) №1198/2006 на Съвета относно Европейския фонд за рибарство (Регламент №498/2007) регламентира съдържанието на задълженията на управляващия орган по член 59, буква а) и б) от Регламент №1198/2006, а член 54 – 57 - съдържанието на задълженията във връзка с докладването на нередностите. Нито един обаче от посочените актове на Съюза не регламентира процедурите, по които държавите членки, чрез своите управляващи органи, извършват проверките и прилагат мерките.

В случая материалните отношения между страните, отнасящи се до реализиране на проект, съфинансиран със средства от Европейския съюз, са се развили въз основа на договор, сключен през 2012 г. Независимо от това, приложим относно процедурата по установяването и и налагането на финансова корекция, е Закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, обнародван в ДВ № 101/22.12.2015 г. С влизането в сила на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове е въведена единна процедура за определяне на финансови корекции на всички бенефициери (по смисъла на член 2, буква л) от Регламент №1198/2006), в т.ч. и на бенефициерите по Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ 2007 – 2013 г. Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове не е времево ограничен до програмния период 2014 – 2020 г., а установява общи правила за поведение. Това значи, че е приложим по отношение на всички заварени правоотношения с предмет предоставяне на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Наред с това, съгласно изричната разпоредба на § 8, ал. 2 ЗУСЕСИФ приетите от Министерския съвет нормативни актове, които уреждат обществени отношения, предмет на този закон, както и изрично посочените актове на министъра на финансите, запазват своето действие по отношение на програмния период 2007 – 2013 г. Следователно, считано от 26.12.2015 г. процедурите за регулиране на обществените отношения във връзка с предоставяната от Европейските структурни и инвестиционни фондове безвъзмездна финансова помощ се осъществяват с оглед на установените процедурни правила от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и непротиворечащите му нормативни актове на Министерския съвет и за програмния период 2007 – 2013 г.

С оглед на изложеното, съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателят за неприложимост на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове към актовете по Оперативна програма за развитие на сектор „Рибарство“ са неоснователни. В подкрепа на изложеното е и многобройната практика на ВАС, така Определение № 7403 от 05.06.2018 г. на Върховния

административен съд, по административно дело №4636/2018 г. и цитираната там съдебна практика, както и Решение №10544 от 14.08.2018 г. по административно дело №5253/2018 г., Решение №14401 от 22.11.2018 г. по административно дело №712/2018 г., Решение №14854 от 03.12.2018 г. по административно дело №8340/2018 г., Решение №14968 от 04.12.2018 г. по административно дело №7420/2018 г. на Върховния административен съд.

2. За ръководителя на Управляващия орган:

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и по размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган като преди това, с оглед на разпоредбата на алинея 2, на бенефициера се предоставя възможност да представи писмени възражения в срок, не по-кратък от две седмици. Чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ определя и кой орган е компетентен да определя финансовите корекции - ръководителя на управляващия орган. В съответствие с чл. 6, ал. 1, т. 1 от Закона за рибарството и аквакултурите, Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури осъществява дейностите по управление на Оперативната програма за развитие на сектор "Рибарство" 2007 – 2013 г. в качеството си на управляващ орган. Съгласно ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията, в чиято структура се намира управляващият орган. Изпълнителният директор на агенцията изпълнява правомощията на ръководител на Управляващия орган съгласно чл. 4, ал. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури и следователно се явява компетентният орган, който има правомощието да определя финансови корекции за нередности, осъществени от бенефициери по Оперативна програма за развитие на сектор "Рибарство" 2007 – 2013 г., но следва да издава актове за това в качеството си на ръководител на Управляващия орган. В случая издателят на оспореното решение е изпълнителният директор, но никъде в акта не е посочено, че той упражнява правомощията на ръководител на Управляващия орган на Оперативната програма за развитие на сектор "Рибарство" 2007 – 2013 г. Въпреки обаче посочената неточност в съдържанието на оспорвания административен акт, съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма - чл. 59 ал. 2 АПК във вр. с чл. 73 ал. 1 ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59 ал. 2 т. 4 АПК. Доколко тези фактически и правни основания са материално законосъобразни и доколко обхващат всички елементи на фактическия състав на определената финансова корекция е въпрос на материална законосъобразност на акта.

Законодателят е регламентирал специални правила за процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕСИФ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размерът на корекцията. В чл. 73, ал. 3 ЗУСЕСИФ е предвидено, че решението по, ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В настоящия случай и с оглед решение № 10772 от 06.08.2020 г. постановено по адм.дело № 4105 по описа за 2020 г. на Върховния административен съд, Седмо отделение, съдът намира, че изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ е спазено.

Относно съответствието на акта с материалния закон, съдът намира, че такова не е налице.

Налице е противоречие между фактическите основания за определяне на корекцията и правната квалификация на нередността, както и не е посочено основаниято за определяне на размера на корекцията. Между страните няма спор по основните факти – че бенефициерът, че е изградил и оборудвал обект за морски аквакултури – ферма (инсталация) за култивиране на черноморски миди „Т. топола“, финансиран по административен договор от 01.06.2012 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова за изпълнение на производствената програма, заложен в таблица 4 от инвестиционното намерение за третата производствена година - 2017 г. и е дадена възможност на дружеството да представи възражение и доказателства. Липсва и спор, че през третата година 2017 г. е установено изпълнение на производствената програма и съответно не е достигнал и прогнозните финансови приходи от реализацията им. Спорни са въпросите – доказва ли това – неизползване на придобитите по проекта активи по предназначение и представлява ли това нередност, която да обосновава фактически определянето на финансова корекция.

От анализа на обстоятелствената част на административния акт следва, че финансовата корекция е определена за едно нарушение, която според органа покрива състава на две нередности, съответно по чл. 70, ал. 1, т. 7 и 10 ЗУСЕСИФ. Едно нарушение обаче не може да бъде квалифицирано и да осъществява едновременно състава на две нередности по чл. 70, ал. 1 ЗУСЕСИФ. До извод за законосъобразност на акта не води и проверката за съответствие на всяко от сочените две правни основания с твърдените фактически такива. Хипотезата на нередност по чл. 70, ал. 1, т. 10 ЗУСЕСИФ изисква в специален закон да е определено нарушението, което ще попада в приложното поле на нормата. Към датата на издаване на оспорения акт законодателят не е определил такива нарушения. Наред с това не се установява и нарушението на чл. 40, ал. 1 от Наредба № 7/2012 г. - неизползване на придобитите въз основа на проекта активи по предназначение в срок от 5 години от сключването на договора за безвъзмездна финансова помощ да попада в правната квалификация на нередността по чл. 70, ал. 1, т. 10 ЗУСЕСИФ. В закона липсва препратка, че нарушение на нормите от специален законов акт ще се считат за нередност по чл. 70, ал. 1, т. 10 ЗУСЕСИФ, без такова препращане т. 10 не би могла да бъде годно правно основание за определяне на финансова корекция. Относно квалифицирането на нарушението – непълно използване на придобитите въз основа на проекта активи по предназначение в обема, заложен в Таблица 4 на инвестиционното намерение - изпълнението на производствената програма за 2017 г. е 87.49 %, като нередност по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ е налице несъответствие между фактическото основание, посочено от административния орган, и хипотезата на посочената разпоредба. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ – финансовата подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция при изпълнение на одобрени индикатори. Производствената програма представлява неразделна част от инвестиционното намерение и е одобрен индикатор, който подлежи на проверка от Управляващия орган по програмата и може да обоснове от фактическа страна нередност, за която да бъде определена финансова корекция. При описанието на нарушението от фактическа страна административният орган е обвързал непълното използване на придобитите въз основа на проекта активи по предназначение и в определен обем с изпълнението на производствената програма за 2017 г. Но това са различни факти, като само един от тях може да се приеме за индикатор и при обвързването им в едно общо фактическо основание се поражда неяснота, какво точно органът приема за нарушение. Такава неяснота пречи на адресата на акта да разбере волята на органа и съответно да се защити, пречи и на съда да извърши проверка на законосъобразността на акта. Ако се приеме, че

фактическо основание на нередността по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ е, че придобитите въз основа на одобрения проект активи не се ползват по предназначение в обема, заложен в Таблица 4 на инвестиционното намерение, част Б, така описаното нарушение не покрива хипотезата на нередност поради неизпълнение на одобрените индикатори (показатели). Начинът на използване на активите по проекта не е посочен като одобрен индикатор (показател). Такъв би могъл да бъде придобиването им в срок и с параметри, които позволяват постигането на заложените производствени показатели, но в случая такъв индикатор не е определен. Отделно от това използването по предназначение на придобитите активи е доказано по делото – предприятието за обработка за култивиране на черноморски миди „Т. топола“.

Органът е посочил, че активът не е използван "в обема", посочен в инвестиционното намерение, но това предполага да докаже, че част от активите, придобити по проекта, не са използвани въобще и/или не са използвани за обработка за култивиране на черноморски миди „Т. топола“. Не са ангажирани доказателства в тази насока. Произвеждането на продукция в по-малко от заложеното за 2017 г. не доказва, че придобитият актив не е ползван за обработка на това количество. Още повече, че бенефициерът е изложил факти и обстоятелства, които дават логично обяснение за по-малкото количество черноморски миди „Т. топола“. УО не е съобразил тази факт, подкрепен от страна на жалбоподателя с доказателства- „Протокол от инспекция на лицата регистрирани за отглеждане и развъждане на риба и други водни организми“ от 31.08.2016 г. и е следвало вписаното количество продукция да бъде отписано като дължимо за произвеждане от страна на жалбоподателя.

От друга страна фактическото основание – неизпълнение на производствената програма за 2017 г. би могло да обоснове нередност по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, но при ясно и недвусмислено описание на това нарушение, каквото липса в спорния административен акт. При описанието на фактическите основания за издаване на административния акт няма място за предположения или тълкувания, фактът следва да е посочен еднозначно, за да може да се извърши пълноценна проверка към него правилно ли е приложен материалния закон. В случая посочената по-горе неяснота относно фактическото основание пречатства проверката за законосъобразност по чл. 146, т. 4 АПК. Налага се извод, че посоченото в акта на органа правно основание по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ не кореспондира на фактическото основание, посочено от него и следователно правната норма е неприложима.

Наред с изложеното следва също така да се посочи, че нито в решението за регистриране на нередността, нито в акта за финансова корекция е посочено правното основание за определяне на финансовата корекция. Не става ясно как е определен размерът на финансовата корекция от 25 %. Липсата на изписана правна квалификация, представляваща основание за определяне на финансовата корекция, е порок, който не може да бъде преодолян от съда чрез тълкуване. Отсъствието на ясно посочено правно основание за формирането на властническото волеизявление засяга правото на защита на неговия адресат и пречатства съдебния контрол по съществото на спора. Не е съобразено и обстоятелството, че проектът не е финансиран 100 % от средства на Европейския фонд за рибарство, а 75 %, в резултат на което финансовата корекция е определена върху всички изплатени разходи в противоречие с чл. 1, ал. 2 и чл. 7 индивидуалният административен акт, предмет на съдебен контрол, се отнася до нередност по програмен период – 2007 – 2013 г. и това определя приложимото право, както следва: Регламент № 1198/2006 за Европейския фонд за рибарство, който определя рамката за подкрепа от Съюза и Законът за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни

фондове, в сила от 26.12.2015 г., регламентира процедурите.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение, е незаконосъобразно, като издадено в противоречие на материалния закон и не съобразено с целта на закона, поради което жалбата против него следва да бъде уважена, а решението като неправилно да бъде отменено.

По разноските по производство:

При този изход на делото основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски в размер на 2769 лв., от които 569 лв. д.т. и 2200 лв. адвокатско възнаграждение..

Воден от горното, Административен съд София град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1504, район О., [улица], представлявано от Ц. А. Ц. - Управител, решение № РД-169 от 26.03.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА).

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА) да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК] сума в размер на общо 2769 лева, представляващи разноски по делото за заплатена държавна такса и възнаграждение за един адвокат

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: